

Kontorer“. Mindretallet nærer, ligesom det nævnte Mindretal i Landstingsudvalget, Frygt for, at „den Simplificering, der er ønsket fra alle Sider, vil udeblive“, og at den tilsigtede Decentralisation „vil forsvinde, drukne i Skrivelser“, saafremt man, som af Generaldirektionen foreslaaet og af Flertallet anbefalet, gaar til Oprettelse af de mange Sektionskontorer samtidig med Oprettelsen af Distriktskontorerne.

Den af det foran nævnte Mindretal i Folketingsudvalget foreslaaede Ordning, hvorefter der skulde oprettes 10 Trafiksektioner, 14 Banesektioner og 4 Maskinsektioner, staaende direkte under vedkommende Afdelingschefer, blev ikke vedtaget i Folketinget, og den af Landstinget — paa det foran nævnte Landstingsudvalgs Mindretals Indstilling — vedtagne Ordning, hvorefter Statsbanerne med Hensyn til den stedlige Ledelse deltes i indtil 6 Distrikter, hvert forestaaet af en direkte under Generaldirektøren staaende Distriktschef, blev forkastet af Folketinget. Man enedes derefter, paa Indstilling fra det om Lovforslaget nedsatte Fællesudvalg, om først at gaa til Oprettelse af Distriktskontorer — mindst 3 —, saaledes at det senere, „saafremt Udviklingen medfører“, at den tilsigtede Decentralisation og forretningsmæssige Ledelse kræver Oprettelse af Hjælpekontorer, af Ministeren, efter Generaldirektørens Forslag og efter indhentet Erklæring fra Jernbaneraadet, kan bestemmes, „hvorvidt og i hvilket Omfang der vil være at oprette Hjælpekontorer med eller uden Bibeholdelse af de oprettede Distriktskontorer“. I Overensstemmelse hermed maa nærværende Mindretal derfor fastholde, at Oprettelsen af de foreslaaede Sektionskontorer — der ogsaa efter Flertallets foranførte Udtalelser i Raadets Skrivelse af 4. ds. er det samme som de i Lovens § 4 omhandlede „Hjælpekontorer“ — ikke vil kunne foretages, før det har vist sig, at den tilsigtede Decentralisation og forretningsmæssige Ledelse ikke kan opnaas ved den med Distriktsinddelingen indførte Ordning. Det er efter Mindretallets Opfattelse udenfor al Tvivl, at det har været Rigsdagens Forudsætning, ligesom det ogsaa svarer til Ordlyden af den før nævnte § 4 i Loven om Styrelsen af Statsbanerne, at der nu maa gennemføres en Ordning, hvorefter en Række Afgørelser lægges ud til Stationsforstanderne og de i Distriktskontorerne ansatte Trafikinspektører, Baneingeniører og Maskingeniører. Viser det sig derefter, at en *yderligere* Decentralisation er nødvendig eller dog ønskelig, vil Spørgsmaalet om Oprettelse af særlige Sektionskontorer (Hjælpekontorer) være at tage op til Overvejelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt man da skal bibeholde Distriktskontorerne som et Led — en Melleminstans — mellem Sektionerne og Afdelingskontorerne. Mindretallet finder denne sin Opfattelse bestyrket i Generaldirektionens Udtalelser Side 4 i det foreliggende Forslag, hvor det hedder, „at Oprettelsen af disse Hjælpekontorer efter Lovens Udtryk i hvert Fald ikke kan finde Sted allerede nu, men først senere, saafremt det har vist sig, at Udviklingen kræver det“.

Vil man derfor, som Medlemmer af Flertallet under Forhandlingerne nærmere har motiveret det, hævde, at Udviklingen siden Lovens Vedtagelse allerede har vist, at det ikke lader sig gøre at opnaa den ønskede Decentralisation og forretningsmæssige Ledelse, medmindre man straks og samtidig med Oprettelse af Distriktskontorer opretter Sektionskontorer, maa der efter Mindretallets Opfattelse søges fornøden Lovhjemmel til en saadan Ordning.

Med Hensyn til Enkelthederne i det foreliggende Forslag er Mindretallet enig i, at der bør lægges betydelig større Myndighed ud til Stationsforstanderne end foreslaaet af Generaldirektionen. Derimod er det en Selvfølge, at man ikke kan gaa med til Oprettelsen af de foreslaaede 29 særlige Kontorer, hvad enten de benævnes Sektions- eller Hjælpekontorer, noget, der — endogsaa bortset fra, hvorvidt det er forenligt med Loven og dens Forudsætninger — maa anses for uheldigt, naar man har indført den i Forslagets Indledning omhandlede Distriktsinddeling. Man skal i saa Henseende navnlig henlede Opmærksomheden paa, at der ikke er nogen som helst Grund til at oprette særlige Kontorer for „de tilsynsførende Tjenestemænd paa Linien“ i de Byer, hvor Distriktskontorerne har deres Sæde. Eksempelvis kan anføres, at København ifølge Forslaget foruden Distriktskontoret med 128 ansatte Tjenestemænd (28 i Sekretariatet, 19 ved Trafikvæsenet, 16 ved Banevæsenet, 6 ved Maskinvæsenet og 59 ved Signalvæsenet)